

17.2. Substantivele de genul neutru, terminate în consoană, au trecut în categoria substantivelor de genul masculin, dat fiind că în grai substantivele neutre nu se termină în consoană: *kărc* (< *cîrcel*), *svoiaġ, fel, šold* etc.

17.3. Sînt interesante cazurile în care substantivele împrumutate cu formă de plural au trecut în grai în categoria *pluralia tantum*, iar altele sînt interpretate ca avînd numai numărul singular.

a) *pluralia tantum*: *zăle* 'zale de fier' (iar în graiurile românești vecine — *zălă* sg. — pl. *zale*); *măcăle* — forma articulată pentru plural 'mațele'; *l'ăkure* 'fleacuri'.

b) *Cu formă de plural, interpretată în grai ca singular*: *gigiliġ, găinăc, muġ, melġ, popiġ, vior'ăle, burēc*.

Forma *grădel* este interesantă, deoarece a fost primită pe cale inversă: de la forma de plural *grădele*, în care vocala *e* se simțea ca marcă a pluralului.

17.4. Cuvîntul *neġel* este la origine un diminutiv 'neg, negel', dar vorbitorii graiului nu-l simt ca atare.

17.5. Există în grai forme de vocativ împrumutate care au suferit o desemantizare aproape completă, transformîndu-se în particule: *văto* 'fato' adresate către o femeie sau fată; *ŧetiko*; *ŧucă, ŧucikă* (adresare ireverențioasă către un bărbat sau băiat).

17.6. La analiza morfologică și a derivării se pot stabili în graiul de care ne ocupăm formanți morfologici împrumutați din limba română, ca de exemplu: *-or*, ca marcă a pluralului: *ŧuniăšor, ċărvor, ăpăšor*. Forma obișnuită de plural a cuvîntului *ċărv* este *ċărve*, pe cînd forma *ċărvor* are o pronunțată nuanță peiorativă. Așa cum arată acad. Vl. Gheorghiev¹, fenomenul este cunoscut și altor graiuri bulgare. În cîteva cuvinte elementul *-or* nu este simțit ca morfem al pluralului, ci ca sufix strîns legat de tema cuvîntului: *dovleċor*, rom. 'dovleac, dovleci', *buraċor* rom. 'burete, bureți', *vălnișor* 'grămăjoară de lînă', legat probabil de cuvîntul *lînă* — *vălna*. Aici *-or* are rol de element derivativ.

17.7. Cu sufixul *-el* se formează în grai diminutive în special de la cuvinte bulgărești: *voiniċel* (< *voġnik* + *-el*); *momăċel* (< *momăk* + *-el*); *sokaċel* (< *sokak* + *-el*); *trănċel* (< *tranka* + *-el*).

17.8. Deosebit de interesant este modul în care au fost împrumutate substantivele articulate de genul masculin și feminin la numărul singular. Substantivele feminine care în limba română se termină în *ă* neaccentuat au pătruns în grai în formă articulată. Cauzele acestui tratament sînt de ordin formal. Marca numărului singular la substantivele feminine în graiul studiat este *a*, iar cea a pluralului este *ă*, dacă se află în afara accentului și nu urmează după *g, k*; ex. *kráva, gláva* (sing.) — *krávă, gláva* (pl.) dar *rúka, noga* (sing.) *rúke, nóge* (pl.).

Pentru a fi incluse în categoria substantivelor feminine, cuvintele românești au fost împrumutate cu forma articulată. Acest proces este facilitat de faptul că în grai nu există substantive articulate și în general articolul are spe-

¹ Cf. Vl. Gheorghiev, *Земане на морфологични елементи*, în *Сборник в чест на академик Александр Теодоров — Балан по случай десетдесет и петата му годишина*, Sofia, 1955, p. 199—201.